

Anonimizirana različica

Prevod

C-637/19 - 1

Zadeva C-637/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

27. avgust 2019

Predložitveno sodišče:

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Švedska)

Datum predložitvene odločbe:

20. avgust 2019

Pritožnik:

BY

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

CX

[...]

Predložitveno sodišče

[...] Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (pritožbeno sodišče v Stockholmu kot pritožbeno sodišče za intelektualno lastnino in gospodarske zadeve, Švedska)

[...] Stockholm, Švedska

[...]

Stranki v postopku v glavni stvari

[...] Pritožnik: BY

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: CX

[...]

Predmet spora: kršitev avtorske pravice, itd.

[...]

Predmet spora in okoliščine zadeve v postopku o glavni stvari

3. Stranki v postopku v glavni stvari sta dva posameznika, ki imata vsak svoje spletišče. Ta spor izvira iz dejstva, da je oseba CX v drugem sporu med strankama rednemu sodišču, pred katerim teče postopek, poslala kot dokaz kopijo strani besedila, vzetega s spletišča osebe BY, ki vsebuje fotografijo. V tej zadevi oseba BY trdi, da je imetnica avtorske pravice na tej fotografiji, in predlaga, naj se osebi CX naloži plačilo odškodnine, prvič, za kršitev avtorske pravice in, drugič, za kršitev posebnega varstva, priznanega fotografskim delom. Med strankama ni sporno, da je oseba CX ravnala tako, kot zatrjuje oseba BY. Vendar oseba CX zavrača kakršno koli odškodninsko odgovornost.
4. Sodišče prve stopnje, Patent- och marknadsdomstolen (sodišče za patentne in tržne zadeve), je ugotovilo, da je bila fotografija zaščitena kot sorodna pravica, in sicer je uživala posebno varstvo, priznано fotografskim delom. Patent- och marknadsdomstolen (sodišče za patentne in tržne zadeve) je ugotovilo, da ker je bila fotografija predložena sodišču kot procesni akt, lahko vsakdo zahteva vpogled vanj v skladu z veljavnimi določbami švedskega ustavnega prava v zvezi s pravico vpogleda v dokumente. Po mnenju Patent- och marknadsdomstolen (sodišče za patentne in tržne zadeve) je torej oseba CX to fotografijo distribuirala javnosti v smislu švedskega zakona o avtorski pravici. Vendar je Patent- och marknadsdomstolen (sodišče za patentne in tržne zadeve) menilo, da ni bilo dokazano, da je oseba BY utrpela škodo. Njena tožba je bila zato zavrnjena.
5. Oseba BY je nato pri Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (pritožbeno sodišče v Stockholmu kot pritožbeno sodišče za intelektualno lastnino in gospodarske zadeve[, v nadaljevanju: pritožbeno sodišče]) zoper to sodbo vložila pritožbo in zahtevala njeno razveljavitev. Oseba CX to izpodbija in meni, da sprememba sodbe ni potrebna.
6. Pritožbeno sodišče mora med drugim odločiti, ali predložitev kopije te fotografije sodišču kot procesni akt lahko pripelje do nezakonitega dajanja na voljo [dela] v smislu avtorske pravice v obliki javnega distribuiranja ali priobčitve javnosti, in še konkretnije, ali se lahko sodišče obravnava, kot da spada pod pojem „javnosti“. Stranki v sporu sta pred pritožbenim sodiščem pojasnili, da je bila sporna fotografija poslana rednemu sodišču po elektronski pošti kot elektronska kopija. Če bi pritožbeno sodišče ugotovilo, da je treba predložitev procesnega akta obravnavati kot način dajanja na voljo javnosti, se potem postavi vprašanje, ali se lahko uporabijo določbe nacionalne zakonodaje v zvezi omejitvami avtorske pravice v okviru sodnih postopkov: glej člen 5(3) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL 2001, L 167,

str. 10). Vendar se vprašanja, ki jih je pritožbeno sodišče predložilo v predhodno odločanje, ne nanašajo na to omejitev avtorske pravice.

Upoštevni nacionalni predpisi in sodna praksa

7. Člena 2 in 49a lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (upphovsrättslagen) (zakon št. 729 iz leta 1960 o avtorski pravici na književnih in umetniških delih, v nadaljevanju: zakon o avtorski pravici) sta upoštevni določbi nacionalne zakonodaje. V njiju je navedeno:

„Člen 2

[1.] V okviru omejitev, določenih v tem zakonu, avtorska pravica obsega izključno pravico razpolaganja z delom z reproduciranjem in dajanjem na voljo javnosti v izvorniku ali spremenjeni obliki, v prevodu ali s predelavo v drugo književno ali umetniško zvrst ali v drugo tehnologijo.

[2.] Reproduciranje je vsako neposredno ali posredno, začasno ali trajno reproduciranje dela v celoti ali delno s kakršnim koli sredstvom in v kakršni koli obliki.

[3.] Delo se da na voljo javnosti v naslednjih primerih:

(1) če se delo priobči javnosti. Do priobčitve javnosti pride, ko se delo da na voljo javnosti po žici ali brezžično s kraja, ki ni kraj, kjer lahko javnost uživa to delo. Vključuje dajanje del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.

[...]

(4) če se reprodukcija dela prodaja, daje v najem ali kakor drugače distribuira javnosti.

Kakršna koli priobčitev ali izvajanje dela za širok zaprti krog v poslovnem okviru se obravnava kot priobčitev javnosti ali javno izvajanje, odvisno od primera.“

Člen 49a

„Avtor fotografskega dela ima izključno pravico, da fotografijo reproducira in da jo da na voljo javnosti. Pravica velja ne glede na to, ali se delo uporabi v svoji izvorni ali v spremenjeni obliki in ne glede na uporabljeno tehniko.“

8. Prav tako je iz švedskih ustavnih zakonov jasno, da spodbujanje svobode izražanja in pluralizma informacij zajema pravico vsakogar, da vpogleda v javne dokumente (poglavje 2, člen 1 tryckfrihetsförordningen (zakon o svobodi tiska). Ta zakon prav tako določa, da je javni dokument zlasti vsak procesni akt, poslan sodišču v kateri koli obliki. Zaradi te določbe lahko torej vsak prosi za vpogled v procesni akt, poslan sodišču. Vendar za to načelno pravilo veljajo izjeme v

primeru zaupnih informacij. Načelo je torej, da se pravica vpogleda v dokumente nanaša tudi na dokumente, na katere se nanašajo avtorska in sorodne pravice.

9. V eni od prejšnjih zadev je pritožbeno sodišče odločilo, da predložitev procesnega akta, ki je vseboval avtorskopravno varovano besedilo, po elektronski pošti nacionalnemu sodišču, ni pomenilo „priobčitev javnosti“ v smislu člena 2(3), točka 1, zakona o avtorski pravici. Pritožbeno sodišče je najprej navedlo, da je pri tej predložitvi dejansko šlo za „priobčitev“, nato pa spomnilo, da je Sodišče Evropske unije v svoji sodbi z dne 31. maja 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, točka 41), odločilo, da pojem „javnost“ zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, poleg tega pa mora biti število oseb dovolj veliko. Pritožbeno sodišče je torej od takrat dalje sklepalo, da predložitev dela sodišču ni mogoče šteti za priobčitev javnosti. V teh okoliščinah je odločilo, da dejstvo, da švedsko pravo zagotavlja široko pravico vpogleda v dokumente, ki jih imajo sodišča, ni upoštevno.
10. V eni drugi zadevi je isto sodišče [pritožbeno sodišče] odločilo, da je predložitev procesnega akta, ki je vseboval fotokopijo fotografije, ki je bila zaščitena kot fotografsko delo v skladu z zakonom o avtorski pravici, sodišču, pomenilo nedovoljeno distribuiranje javnosti v smislu člena 2(3), točka 4, zakona o avtorski pravici. V tej zadevi se je pritožbeno sodišče sklicevalo na sodbo z dne 13. maja 2015, Dimensione Direct Sales in Labianca (C-516/13, EU:C:2015:315, točka 25 in navedena sodna praksa). To sodišče je ugotovilo, da iz te sodbe izhaja, da je treba pojem „distribuiranje“ iz Direktive 2001/29 razlagati tako, da zadostuje, da je bila ena sama reprodukcija izročena vsaj enemu članu javnosti. To sodišče je opomnilo, da pojem „javnost“ v Direktivi 2001/29 ni bil opredeljen, vendar je po preučitvi različnih jezikovnih različic ugotovilo, da pojem „javnost“ vsekakor pomeni jasno ločitev od zasebne sfere. Pritožbeno sodišče je ugotovilo, da sodišče, ki mu je bila fotografija predložena, ni del zasebne skupine, h kateri je spadal tudi pošiljatelj, in ga ni mogoče šteti zgolj kot posrednika v distribucijskem kanalu, saj ne glede na njegovo obveznost, da zagotovi kopije procesnih aktov, ni mogoče pričakovati, da bo poslalo fizične kopije prejetih dokumentov. Sodišče je sklenilo, da je v takem primeru pošiljatelj s tem, da je predložil kopijo fotografije sodišču, distribuiral delo javnosti.

Upoštevne določbe prava Unije

11. Člen 3(1) Direktive 2001/29 (glej zgoraj) določa:

„Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.“

Člen 4(1) te direktive določa:

„Države članice predvidijo za avtorje v zvezi z izvirnikom ali primerki del izključno pravico, da dovolijo ali prepovedo kakršno koli javno distribuiranje s prodajo ali drugače.“

Nujnost sprejetja predhodne odločbe

12. Trenutno besedilo določb člena 2(3), točki 1 in 4, zakona o avtorski pravici je bilo uvedeno, ko je bila Direktiva 2001/29 prenesena v nacionalno pravo. Besedilo točk 1 in 4 ustreza besedilu členov 3(1) in 4(1) te direktive. Pri presoji mora pritožbeno sodišče torej uporabiti te določbe švedskega prava ob upoštevanju ustreznih določb prava Unije. Vendar pritožbeno sodišče meni, da obstaja stopnja negotovosti v zvezi s tem, kako se v pravu Unije razlagata pojma „priobčitev javnosti“ in „javno distribuiranje“ v okviru predložitve varovanega dela sodišču v glavnem delu procesnega akta. Ta negotovost se nanaša na to, ali je mogoče sodišče obravnavati, kot da spada pod pojem „javnost“ v smislu Direktive 2001/29, postavi pa se tudi posebno vprašanje, ali je pomen pojma „javnost“ enak tako v primeru „priobčitve“ kot tudi v primeru „distribuiranja“. Sodna praksa Sodišča ne daje odgovora na to vprašanje.
13. Pojem „javnost“ ni opredeljena niti v Direktivi 2001/29 niti v kateri koli drugi sekundarni zakonodaji. V zvezi s tem je Sodišče že razsodilo, da je treba za presojo obstoja priobčitve javnosti upoštevati več dopolnjujočih se meril, ki niso samostojna in so odvisna drugo od drugega. Ker so ta merila lahko glede na posamičen primer podana v zelo različnem obsegu, jih je treba uporabiti posamično in v medsebojnem delovanju. Sodišče torej meni, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ razlagati široko. Poleg tega je Sodišče že presodilo, da pojem „priobčenje javnosti“ združuje dva kumulativna elementa, in sicer „priobčitev“ dela in priobčitev tega dela „javnosti“ (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točke od 35 do 37 in navedena sodna praksa).
14. V zvezi z drugim od teh dveh kumulativnih elementov, torej pojmom „javnost“, je Sodišče odločilo, da zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, pri tem pa mora biti število oseb dovolj veliko. Sodišče je glede „nedoločenega števila“ pri pojmu javnosti poudarilo, da gre za to, da se omogoči, da je delo na vsak primeren način zaznavno „osebam na splošno“, tj. ne omejeno na posebne posameznike, ki so del zasebne skupine (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točki 41 in 42 ter navedena sodna praksa).
15. Iz sodne prakse Sodišča prav tako izhaja, da je pojem „distribuiranje“ v smislu člena 4(1) Direktive 2001/29 neodvisen pojem prava Unije, katerega razlaga ne sme biti odvisna od zakonodaje, ki se uporablja za transakcije, v okviru katerih je prišlo do distribuiranja, in da prav tako v smislu te določbe navedene direktive pojem „javno distribuiranje“ iz člena 4(1) ima torej enak pomen kot izraz „postanejo dostopni javnosti s prodajo“ v smislu člena 6(1) Pogodbe Svetovne organizacije za intelektualno lastnino o avtorski pravici [sprejeti v Ženevi 20. decembra 1996] (sodba z dne 13. maja 2015, Dimensione Direct Sales in

Labianca, C-516/13, EU:C:2015:315, točke [22, 23 in] 25 ter navedena sodna praksa). Iz te sodbe izhaja, da je za to, da gre za „javno distribuiranje“, dovolj, da je bilo varovano delo izročeno članu javnosti. Vendar v tem okviru Sodišče ni odločilo o pomenu besede „javnost“ in se ni sklicevalo na svojo sodno prakso v zvezi s pojmom „javnost“ v okviru „priobčitve javnosti“. Čeprav je Sodišče odločilo, da zadostuje, da je bilo delo izročeno članu javnosti, pa je še vedno sporno, ali je treba v tem okviru pojem „javnost“ razlagati enako, kot je Sodišče razlagalo pojem „priobčitev javnosti“, torej ali bi ga bilo treba razlagati enotno v okviru Direktive 2001/29.

16. Poleg zgoraj navedene sodne prakse je bilo Sodišče pozvano k razlagi pojma „priobčitev javnosti“ v številnih drugih okvirih, zlasti (i) prek radijskih in televizijskih sprejemnikov v gostiščih, hotelih, zdraviliščih ali rehabilitacijskih centrih, (ii) prek povezav na spletnih straneh za spremljanje televizijskih programov v živo in (iii) z oddajanjem televizijskih signalov s strani izdajateljev televizijskih programov določenim distributerjem (glej, med drugim, sodbe z dne 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, točki 42 in 47, z dne 4. oktobra 2011, Football Association Premier League in drugi, C-403/08 in C-429/08, EU:C:2011:631, točka 196, z dne 27. februarja 2014, [OSA, C-351/12, EU:C:2014:110], z dne 19. novembra 2015, SBS Belgium, C-325/14, EU:C:2015:764, točke od 20 do 23, 33 in 34, in z dne 8. septembra 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, točke od 29 do 55). Sodišče je prav tako imelo priložnost bolj podrobno razložiti pojem „javno distribuiranje“ v sodbi iz leta 2018 (glej sodbo z dne 19. decembra 2018, Syed, C-572/17, EU:C:2018:1033).
17. Vendar Sodišče ni odločilo o razlagi pojmov „priobčitev javnosti“ iz člena 3(1) Direktive 2001/29 in „javno distribuiranje“ iz člena 4(1) iste direktive v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari; povedano drugače, ko je bilo varovano delo predloženo sodišču v glavnem delu procesnega akta. Kot je bilo že navedeno, Sodišče prav tako ni odločilo, ali je treba pojmu „javnost“ pripisati enak pomen v teh dveh različnih položajih. To vprašanje je izredno pomembno za spor o glavni stvari, v katerem je pritožbeno sodišče pozvano, naj presodi, ali je v primeru, ko je dokument predložen sodišču, bodisi v obliki fizičnega dokumenta (papirni obliki) bodisi kot priponko k elektronski pošti, predložitev, ki ima enak učinek in enak namen v obeh primerih, „priobčitev javnosti“ ali „javno distribuiranje“.
18. Po mnenju pritožbenega sodišča je dejavnik, ki prispeva k tej negotovosti, to, kako je treba v razmerju do sodišča razumeti ugotovitev Sodišča, da je javnost „nedoločena“ (glej sodbo z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 42). Po mnenju pritožbenega sodišča niti sodišča niti njegovega osebja ni mogoče obravnavati, kot da pomenita „javnost“ v splošnem pomenu besede, hkrati pa ju ni mogoče šteti, da spadata v zasebno skupino. Čeprav je število oseb, ki lahko dostopajo do dela v povezavi z njegovim dajanjem na voljo, omejeno na osebe sodišča, se ta številka lahko spreminja in jo je načeloma treba šteti za precejšnjo. Poleg tega ima v skladu s švedskim pravom praviloma vsakdo pravico, da vpogleda v dokument, ki ga je prejelo sodišče.

19. Na spodnja vprašanja je potreben odgovor, da bi predložitveno sodišče lahko odločilo o sporu o glavni stvari.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

- 20 1. Ali ima pojem „javnost“ iz členov 3(1) in 4(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi enoten pomen?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba za sodišče šteti, da spada pod pojem „javnost“ v smislu teh določb?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:
- (a) ali lahko sodišče, če se mu varovano delo pošlje, spada pod pojem „javnosti“?
- (b) ali lahko sodišče, če mu je bilo varovano delo distribuirano, spada pod pojem „javnosti“?
4. Ali dejstvo, da nacionalna zakonodaja določa splošno načelo vpogleda v javne dokumente, v skladu s katerim lahko vsakdo, ki to zahteva, vpogleda v procesne akte, predložene sodišču, razen če vsebujejo zaupne informacije, vpliva na presojo, ali gre pri predložitvi varovanega dela sodišču za „priobčitev javnosti“ ali za „javno distribuiranje“?

[...]